Dimarts Sant

Text de l'Evangeli (*Jn* 13,21-33.36-38): En aquell temps, mentre Jesús era a taula amb els seus deixebles, es contorbà en el seu esperit, i declarà i digué: «En veritat, en veritat us ho dic: un de vosaltres em trairà». Els deixebles es miraven els uns als altres, no sabent a qui es referia. Estava reclinat sobre el si de Jesús un dels seus deixebles, el qui Jesús estimava. Simó Pere feu senyal a aquest perquè preguntés qui era aquell de qui parlava. Ell, inclinant-se sobre el pit de Jesús, li diu: «Senyor, qui és?». Jesús respon: «És aquell per a qui jo sucaré un bocí i l'hi donaré». (...) I ell [Judes], havent pres el bocí, sortí immediatament. I era de nit.

(...) Li diu Simó Pere: «Senyor, on vas?». Respon Jesús: «Allà on jo vaig no pots seguir-me ara, em seguiràs després». Li diu Pere: «Senyor, per què no et puc seguir ara? La meva vida donaré per tu». Respon Jesús: «¿La teva vida donaràs per mi? En veritat, en veritat et dic: no cantarà el gall abans que no m'hagis negat tres vegades».

L'apòstol: feblesa humana i vocació divina

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui Jesús en commou davant la debilitat dels seus. Sap que, pocs dies més tard, patirà molt per la nostra salvació. Amb discreció i delicadesa, lamenta que un d'ells el trairà. Ningú no ho creu possible. Simó Pere, que estima sinceralment el Senyor, fa tota mena de declaracions. Però..., en realitat, tres dies després negà tres vegades conèixer el "Natzarè".

Heus aquí el misteri de la feblesa dels Apòstols elegits pel mateix Jesucrist. Tots i cadascú som —més o menys— com Judes o com Simó Pere. El fet més gran és que Déu no deixa de cridar-nos al seu costat. I sempre ens perdona si, com Pere, sabem plorar.

—Senyor Jesús, desconfio de les meves forces: sense Vós no puc seguir-vos. Gràcies perquè m'heu cridat, però, si us plau, tingueu paciència amb mi i no em deixeu mai malgrat que jo us abandonés. Prego sant Pere que, amb el seu cor, sempre pugui retornar a Déu.